

til Melstolden, Cement, Mursten o. s. v., og som jo vil komme igen overfor abfillige af de følgende Positioner, og jeg antager at kunne spare Gentagelser, naar jeg nu altsaa tager dette Spørgsmaal op til mere almindelig Drøftelse ved den foreliggende Beslutning. — Jeg spørger nemlig: Hvad er egentlig Djemedet med den Bestyttelse, som der er Spørgsmaal om? Hvorfor er jeg med til at foreslaa Bestyttelse paa en Række Omraader? Er det for at staffe højere Priser paa Produkterne? Dersom det var Djemedet, siger jeg, saa kunde der vist være god Grund til at foreslaa Bestyttelse ogsaa for Landbrugsprodukterne, men det er ingenlunde det principale Formaal, det at forhøje Livet her i Landet, at forhøje Forbrugsartiklernes Pris. Nej, Formaalet er at bevare det Arbejdskrav, der allerede er, om muligt forsøge det udover, hvad der findes; det er Arbejde for Landets Befolkning, som jeg tænker mig skulde være Følgen af at holde paa Bestyttelsen. Og saa siger jeg: Er der da med dette Hensyn for Dje Grund til at bestytte Landbruget? Dersom det var saa, at det ikke lønede sig at dyrke den danske Jord, dersom Forholdet var det, at man rundt omkring kunde producere Landbrugsprodukter saa billigt, at de oversvømmede os, og vi maatte sige, at der ikke var Afsetning for, hvad vi kunne producere, at vi ikke kunne producere det saa billigt, at vi kunne faa Afsetning for det, eller dersom Omlandene lufkede med Toldmure for alt, hvad vi havde at afsætte af Landbrugsprodukter, saa vi maatte sige: Vi kunne ikke faa de fornødne Priser; vi have kun vort eget Land at afsætte til — saa kunde jeg forstaa, at man, for overhovedet at bevirke, at det kunde betale sig at dyrke Jorden og faa noget Udbytte af den, maatte sætte Told paa Landbrugsprodukter; men saaledes er Forholdet ikke endnu; vi risikere dog ikke, at Landet skal blive øde, fordi det ikke betaler sig at dyrke det; det er netop Landbrugets Værdi, at det kan følge med Tiden, og det har endnu Genstande, som det kan udbyde paa Verdensmarkedet, og for hvis Skyld det kan lønne sig at dyrke Jorden. Gaar det ikke med Korn, saa vender man sig til Smør, Kreaturer o. s. v. Se blot paa Udsørselslisterne; det er jo det, som vi leve af, at vi endnu ere saa heldige at have et Marked paa Verdensmarkedet for det danske Landbrug. Og derfor siger jeg: Under disse Forhold, hvor der endnu er Arbejde at faa ved at dyrke Jorden, kan jeg ikke se, at det Synspunkt egentlig kan komme frem, at der er Grund til at bestytte denne Produktion, Naaproduktionen, for at staffe Ar-

bejde. Her vilde det være for at forhøje Priserne, men det er et Formaal, som jeg for mit Vedkommende ikke godfender som det principale Djemed med Bestyttelsen. Men hvad er saa det uheldige ved denne Tilstand? Det er det, at Landbruget ikke kan tage al den ledige Arbejdskraft. Der er ikke tilsvarende Arbejdskrav. Jeg tror ikke, at det har Brug derfor i forøget Omfang, svarende til den forøgede Produktion; jeg tror ikke, at naar vor Smørelspport er forøget med Millioner, at den saa i en tilsvarende Grad har staffet Arbejde for den danske Befolkning. Ivertimod; Andelsmejerierne og Centrifugerne osv. have bevirket endogsaa en Formindstelse af den Arbejdskraft, som der er Spørgsmaal om. Hvor tidligere mange Hænder skulde til at udføre Arbejdet, udføre nu Centrifugerne det stille Arbejde, saa at den menneskelige Arbejdskraft bliver mindre, og derfor er det, at der ikke er Mulighed for at staffe Befolkningen det forøgede Arbejde til fornødent Underhold ved Hjælp af Landbruget. Enten man saa tager det ene eller det andet, der er en vis Arbejdskraft, det har Brug for, og ikke videre. Det er en Rendsgerning, at Befolkningen forsøges, og den forøgede Befolkning skal have noget at leve af, og for at faa det, maa den kunne tjene noget, og saa maa der være Arbejde. Og naar Landbruget ikke har Brug for den, hvad skal man saa gøre? Saa maa vi gaa til andet Arbejde; saa bliver der Tale om Forædling af Landbrugsprodukterne, og saa vil jeg sige, at det er Svaret paa det ærede Medlems Spørgsmaal: Hvorfor komme vi saa til at bestytte i det Øjeblik, Naaprodukterne blive Genstand for Bearbejdelse og Forædling? Jo, det ligger i, at netop denne Virksomhed, Bearbejdelsen og Forædlingen, foregaar under andre Naar end Naaproduktionen. For den er der Marked paa Verdensmarkedet; men hvorledes bærer man sig ad med den Bearbejdelse og Forædling? Ja, der er det, at Landene saa at sige søge at værge sig selv, og paa forskellig Maade holde de andre Lande ude. Det vil komme frem paa mange Punkter; Sukkeret ville vi komme til at tale om; hvorledes man der søger at hjælpe sig selv paa forskellig Maade gennem Præmier, men ved Haandværk og Industri søger man for at have noget til sine egne og faste Overproduktionen over i Udlandet. Og samtidig sørger man for, ved højere Toldsatser at lukke den fremmede Produktion ude. Ja, saa er man nødt til, naar man arbejder under andre Vilkaar, ogsaa at sige: Hjælp Dig selv! Og naar jeg saa gennemfører dette Synspunkt med Hensyn til de forskellige Positioner, der er Tale om,